

[Hans Jørgen Jensen]

Dette lovforslag tager sigte på at afløse den gældende navnelov fra 1961, og hovedformålet er en af de ting, som man må hilse med tilfredshed, at gennemføre også en navneretlig ligestilling mellem mænd og kvinder og også mellem børn i og uden for ægteskabet.

Navneloven er, som det også fremgår af ministerens bemærkninger, af betydning for os alle, og det er derfor vigtigt, at man fra folketingets side markerer ligestillingen også på dette område.

Mere konkret indebærer lovforslaget følgende: efter forslaget siges det, at manden og kvinden beholder deres navn ved indgåelse af ægteskab, hvilket er en ændring i forhold til den gældende lovs bestemmelser, hvorefter kvinden som hovedprincip fik mandens efternavn.

Ligestillingen på dette område består også i, at både mænd og kvinder nu skal give udtryk for at ville føre samme efternavn, enten mandens eller kvindens.

Med hensyn til børns efternavn indebærer forslaget, at barnet ved fødslen får forældrenes efternavn, såfremt disse har fælles efternavn, medens forældrene i modsat fald inden et år kan vælge, hvorvidt barnet skal have faderens eller moderens efternavn.

Et andet positivt resultat af forslaget er, at de uheldige virkninger af den gældende navnelov, der kan opstå i forbindelse med adoptivbørns efternavne ved adoptionsforholdets ophør, nu fjernes, og det er med tilfredshed, vi konstaterer, at adoptivbørn efter forslaget vil blive ligestillet med alle andre børn.

Som allerede nævnt har navneloven stor betydning, og vi noterer med tilfredshed de foreslåede ændringer, herunder også forslaget om, at større børn skal have medbestemmelsesret ved navneforandringer. Det er foreslået, at man skal bruge det fyldte 15. år som udgangspunkt. Her vil jeg gerne understrege, at der i bemærkningerne er anført, at man i Norge har en 12 års grænse, at man i Sverige arbejder på et lovforslag og i virkeligheden også er indstillet på, at det skal være 12 år; derfor mener jeg, man må kunne pege på det rimelige i, at man vel her prøver på at føre en nordisk linje igennem med 12 år.

Endelig er vi også tilfreds med de foreslåede forenklinger i administrationen af loven,

hvilket får virkning både for det offentlige og også og ikke mindst for borgerne.

På baggrund af det, jeg her har sagt, kan jeg herefter tilsige justitsministeren socialdemokratiets velvillige og positive behandling af lovforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

I venstre går vi aktivt ind for princippet om ligestilling, og ved behandlingen i folketinget i foråret 1980 af det forslag fra det radikale venstre, som mere eller mindre ligger til grund for justitsministerens lovforslag i dag om navne, udtrykte venstres ordfører sig positivt om ændringer på navneområdet. Vi pegede dengang på sammenhængen til ægteskabsområdet, hvor der jo også er behov for en revision ud fra ligestillingshensyn, og der blev dengang udstødt et lille parentetisk suk over, at det skrider langsomt frem i ægteskabsudvalget. Det skal jeg da gentage her og udtrykke håb om, at der snart meldes nyt fra dette udvalg.

Det foreliggende lovforslag om navne sigter mod en ligestilling mellem mænd og kvinder og samtidig også mellem børn i og uden for ægteskab, og på disse områder kan venstre give sin tilslutning, selv om vi jo på sin vis begynder, så småt i hvert fald, at tage hul på ægteskabsområdet, inden vi har hørt fra dette ægteskabsudvalg.

Men lovforslaget indeholder også andre bestemmelser, og der er nogle af dem, som vi i venstre ikke er sikre på at vi kan støtte. Vi må se nærmere på det i udvalget, men jeg skal dog lige antyde med nogle bemærkninger, hvad det drejer sig om.

Lovforslaget vil på nogle punkter lave om på ordningen med, at der ved ændring af efternavn skal udstedes navnebevis. Der tales om en administrativ forenkling, hvor der i visse tilfælde fremtidig blot skal ske en registrering af et efternavneskift. Samtidig udvides adgangen til at få navnebevis, så man også kan overtage ens oldeforældres navne. Alene herved får man typisk 8 flere navne at vælge imellem, og allerede fra starten, ved fødslen, vil der efter lovforslaget, som det ser ud i dag, ofte være flere navne at vælge imellem, end der er under den eksisterende ordning.

Jeg kan ikke afvise en fornemmelse af, at alt dette kan føre til en forvirring, måske